

ARAŞTIRMA MAKALESİ

KÜRESELLEŞME ÇAĞINDA GELENEKSEL MÜZİKLERİN KORUNMASI VE YENİDEN İNŞASI ÜZERİNE KURAMSAL BİR DEĞERLENDİRME

Alper ŞAKALAR¹

Öz

¹ Doç. Dr., Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Müzik Bölümü, Kahramanmaraş/Türkiye
ORCID: [0000-0002-0137-9089](https://orcid.org/0000-0002-0137-9089)
Mail: alpersakalar@gmail.com

Corresponding Author:
Alper Şakalar
DOI: [10.5281/zenodo.14582018](https://doi.org/10.5281/zenodo.14582018)

Ay/ Yıl: Aralık/ 2024
Cilt: 2
Sayı: 2

Citation:
Şakalar, A. (2024). Küreselleşme çağında geleneksel müziklerin korunması ve yeniden inşası üzerine kuramsal bir değerlendirme. *KİÜ Sosyal Bilimler Dergisi*, 2(2), 115-126.
<https://doi.org/10.5281/zenodo.14582018>

Bu araştırma, küreselleşmenin geleneksel müzikler üzerindeki etkilerini kuramsal bir çerçevede ele alarak, bu etkilerin müziklerin korunması ve yeniden inşası süreçlerine nasıl yansıdığını incelemektedir. Geleneksel müzikler, toplumların kültürel kimliklerini ve sosyal değerlerini yansıtan önemli birer miras olup, küreselleşme süreci bu mirasların sürdürülebilirliğini hem tehdit eden hem de destekleyen çeşitli etkilere sahiptir. Küreselleşmenin yerel kültürel unsurlar üzerinde oluşturduğu kültürel homojenleşme baskısı, geleneksel müziklerin özgün kimliklerini kaybetmesine yol açabilecek riskler yaratmaktadır. Bununla birlikte, dijitalleşme ve modern iletişim teknolojilerinin gelişimi, bu müziklerin daha geniş kitlelere ulaşmasını sağlayarak önemli fırsatlar sunmaktadır. Araştırmada kültürel homojenleşme, hibritleşme ve globalizasyon gibi kavramsal yaklaşımlar kullanılarak, geleneksel müziklerin küresel kültürel akışlara nasıl dahil olduğu ve bu süreçte nasıl yeniden inşa edildiği incelenmiştir. Bu kuramsal yaklaşımlar, geleneksel müziklerin korunması ve yeniden inşası süreçlerinde dengeli stratejiler geliştirilmesine yönelik önemli ipuçları sunmaktadır. Araştırma, geleneksel müziklerin korunması için dijital arşivleme, kültürel eğitim programları, yerel festivallerin teşvik edilmesi ve genç nesillerin geleneksel müziklere olan ilgisini artırmaya yönelik çalışmalar yapılmasını önermektedir. Ayrıca, geleneksel müziklerin modern müzik tarzlarına uygun bir şekilde yeniden inşa edilmesi ve hibritleşme sürecinde özgün kimliklerinin korunması gerektiği vurgulanmaktadır. Bu bağlamda, araştırma sonuçları, geleneksel müziklerin küreselleşme sürecinde hem özgün yapılarını koruyarak hem de modern dünyadaki değişimlere uyum sağlayarak sürdürülebilirliğini sağlayacak stratejik yaklaşımlar geliştirilmesi gerektiğini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Geleneksel Müzikler, Küreselleşme, Kültürel Homojenleşme, Hibritleşme, Globalizasyon

Abstract

This study examines the impact of globalization on traditional music within a theoretical framework, focusing on how these effects influence the processes of preserving and reconstructing traditional music. Traditional music is a significant heritage that reflects the cultural identities and social values of societies, and the process of globalization poses various effects that both threaten and support the sustainability of this heritage. The cultural homogenization pressure exerted by globalization on local cultural elements creates risks that may lead to the loss of the unique identities of traditional music. However, the advancement of digitalization and modern communication technologies offers significant opportunities for these musical traditions to reach wider audiences. The study employs conceptual approaches such as cultural homogenization, hybridization, and globalization to analyze how traditional music integrates into global cultural flows and undergoes reconstruction in this process. These theoretical approaches provide important insights for developing balanced strategies in the preservation and reconstruction of traditional music. The research suggests the implementation of digital archiving, cultural education programs, promotion of local festivals, and efforts to increase the interest of younger generations in traditional music. Additionally, it emphasizes that traditional music should be reconstructed in a manner compatible with modern musical styles while maintaining its authentic identity during the hybridization process. In this context, the findings highlight the necessity of developing strategic approaches that ensure the sustainability of traditional music by both preserving its authenticity and adapting to changes in the modern world during the globalization process.

Key Words: Traditional Music, Globalization, Cultural Homogenization, Hybridization, Globalization.

Giriş

Geleneksel müzikler, toplumların kültürel kimliklerini, tarihlerini ve sosyal değerlerini yansıtan önemli birer mirastır. Her toplumun kendine özgü müzik kültürü, o toplumun tarihsel deneyimlerini, coğrafi özelliklerini, toplumsal ilişkilerini ve toplumsal kimliğini ifade eden bir sesli anlatım biçimi olarak varlık göstermektedir. Müzik, kültürel kimliğin önemli bir bileşeni olarak toplumların kendilerini ifade etme, farklı kimliklerle etkileşime girme ve toplumsal dayanışmayı güçlendirme araçlarından biri olarak ön plana çıkmaktadır. Ancak, küreselleşme ile birlikte toplumlar arasındaki kültürel etkileşimler artmış ve bu durum, geleneksel müziklerin sürekliliği açısından hem fırsatlar hem de tehditler yaratmıştır.

Küreselleşme, ekonomik, teknolojik ve kültürel alanlarda ulusal sınırların ötesine geçen yoğun bir etkileşim süreci olarak tanımlanabilir (Dzebisashvili, 2021; Melnik ve Vakulik, 2021). Küreselleşme süreci, modern iletişim araçları ve dijitalleşme gibi teknolojik gelişmelerle birlikte toplumlar arasındaki kültürel akışı hızlandırmış ve bu durum, yerel kültürler üzerindeki baskıları artırmıştır. Bu bağlamda, geleneksel müzikler de küresel kültürel akışın etkilerine maruz kalarak değişime uğramış ve yeniden inşa süreçlerine girmiştir. Küresel kültürel akış, bir yandan yerel müziklerin daha geniş kitlelere ulaşmasına ve tanınmasına olanak sağlarken, diğer yandan yerel müzik formlarının giderek standartlaşmasına, hatta yok olmasına neden olabilecek riskler de barındırmaktadır.

Geleneksel müziklerin korunması, yalnızca bu müzik türlerinin kültürel çeşitliliğin bir parçası olarak devamlılığını sağlamakla kalmayıp, aynı zamanda kültürel kimliğin korunması ve gelecek nesillere aktarılması açısından da önemlidir. Küreselleşmenin yarattığı kültürel baskı ve homojenleşme tehdidi karşısında, geleneksel müziklerin korunmasına yönelik çabalar, bir yandan bu müziklerin özünü ve otantik yapısını korumaya çalışırken, diğer yandan bu müziklerin günümüz dünyasındaki değişen sosyal ve kültürel bağlamlara uygun hale getirilmesini gerektirmektedir. Bu durum, geleneksel müziklerin yeniden inşa edilmesi sürecini kaçınılmaz kılmaktadır.

Bu araştırmada, küreselleşmenin geleneksel müzikler üzerindeki etkileri, bu etkilerin geleneksel müziklerin korunması ve yeniden inşası süreçlerine nasıl yansıdığı kuramsal bir çerçevede ele alınacaktır. Küreselleşme sürecinin müzik kültürlerinde yarattığı değişimler ve bu değişimlerin geleneksel müziklerin sürdürülebilirliği üzerindeki etkileri incelenecektir. Araştırmanın temel amacı, küreselleşmenin geleneksel müziklerin korunması ve yeniden inşası bağlamında nasıl bir rol oynadığını ortaya koymaktır. Bu amaç doğrultusunda, mevcut kuramsal yaklaşımlar çerçevesinde küreselleşme ve kültürel miras arasındaki ilişkiler ele alınacak, geleneksel müziklerin korunması ve yeniden inşası süreçleri derinlemesine değerlendirilecektir. Bu araştırmanın teorik katkıları, küreselleşmenin kültürel miras üzerindeki etkileri bağlamında geleneksel müziklerin sürdürülebilirliği konusunda literatürdeki mevcut boşlukları doldurmayı amaçlamaktadır. Geleneksel müziklerin korunması ve yeniden inşası süreçlerinin, küreselleşme bağlamında nasıl bir evrim geçirdiğini anlamak, kültürel miras yönetimi ve sürdürülebilirlik açısından önemli çıkarımlar sunacaktır. Araştırmanın sonuçları, kültürel miras politikalarına yön verebilecek teorik temellerin geliştirilmesine katkı sağlayabilecektir.

Yöntem

Bu araştırma, küreselleşmenin geleneksel müzikler üzerindeki etkilerini ve bu etkilerin geleneksel müziklerin korunması ve yeniden inşası süreçlerine nasıl yansıdığını kuramsal bir perspektiften incelemeyi hedeflemektedir. Araştırma, nitel bir yaklaşımı benimseyen literatür taraması ve kuramsal analiz yöntemlerine dayanmaktadır. Nitel literatür taramaları, çalışılan konunun geniş kapsamını ve daha önceki çalışmaların derinlemesine anlaşılmasını sağlamaktadır (Furlong ve Lester, 2022; Mackay, 2007). Buna ek olarak, kuramsal analiz, araştırma sürecini sistematik hale getirmekte ve analizlerin izlenebilirliğini artırmaktadır (Boeije, 2022; Young, 1981). Bu araştırmada, geleneksel müzikler ile küreselleşme arasındaki ilişki teorik çerçeveler üzerinden ele alınmakta ve bu çerçeveler aracılığıyla önceki çalışmalara dair kapsamlı bir değerlendirme yapılmaktadır.

Araştırmanın kuramsal yaklaşımı, mevcut literatürdeki teorik bilgilerin ve yaklaşımların sistematik bir şekilde incelenmesini ve bu bilgiler ışığında yeni teorik çıkarımlar yapılmasını amaçlamaktadır. Bu

doğrultuda, araştırma çerçevesinde, küreselleşme, kültürel miras, müzik sosyolojisi ve müzik antropolojisi gibi alanlara odaklanılarak geniş bir literatür taraması gerçekleştirilmiştir. Bu literatür taraması sırasında, küreselleşmenin kültürel miras üzerindeki etkilerine ilişkin temel kuramsal yaklaşımlar ve kavramsal çerçeveler detaylı bir şekilde incelenmiştir. Kültürel homojenleşme, globalizasyon, hibritleşme ve kültürel yenilikçilik gibi temel kavramlar ışığında, geleneksel müziklerin korunması ve yeniden inşası süreçlerine dair değerlendirmeler yapılmıştır. Bu süreçte, ulusal ve uluslararası akademik kaynaklar, tezler, makaleler ve diğer bilimsel yayınlar taranmış; elektronik veri tabanlarından güncel çalışmalara ulaşılmıştır.

Kuramsal analiz aşamasında, geleneksel müziklerin korunması ve yeniden inşasına ilişkin mevcut teorik yaklaşımlar karşılaştırmalı olarak incelenmiştir. Bu kapsamda, küreselleşmenin geleneksel müzikler üzerindeki etkilerini farklı perspektiflerden ele alan teorik yaklaşımlar değerlendirilmiş ve aralarındaki benzerlikler ile farklılıklar ortaya konulmuştur. Kuramsal analiz, aynı zamanda bu süreçte ortaya çıkan çeşitli stratejik yaklaşımların kültürel miras yönetimi, kimlik ve aidiyet bağlamında tartışılmasını da içermektedir. Bu analiz, geleneksel müziklerin küreselleşme karşısında nasıl korunabileceğine ve yeniden inşa edilebileceğine dair alternatif yaklaşımların geliştirilmesine olanak tanımaktadır.

Araştırma sürecinde, literatür taramasından elde edilen bulgular analitik bir çerçevede değerlendirilmiş ve küreselleşmenin geleneksel müzikler üzerindeki etkileri detaylarıyla ele alınmıştır. Bu çerçevede, geleneksel müziklerin korunması ve yeniden inşasına dair mevcut teorik yaklaşımlar yeniden gözden geçirilmiş ve alternatif teorik çıkarımlar sunulmuştur. Sunulan bu çıkarımlar, geleneksel müziklerin sürdürülebilirliği ve korunması açısından önemli katkılar sağlamaktadır. Bu bağlamda, araştırma kuramsal bir değerlendirme niteliği taşımakta ve küreselleşmenin geleneksel müzikler üzerindeki etkilerini anlamak, bu etkiler doğrultusunda müziklerin korunması ve yeniden inşa süreçlerine dair teorik yaklaşımlar geliştirmek üzere yapılandırılmaktadır. Kuramsal analiz ve literatür taraması, bu araştırmanın temel dayanaklarını oluşturarak konunun kapsamlı bir perspektiften ele alınmasına imkân tanımaktadır.

Küreselleşme ve Kültürel Mirasın Dönüşümü

Küreselleşme, ekonomik, politik ve kültürel sınırların giderek belirsizleştiği, toplumlar arasında yoğun bir etkileşim ve karşılıklı bağımlılığın geliştiği bir süreç olarak tanımlanmaktadır (Wani, 2011). Bu süreç, sadece ekonomik alanlarda değil, kültürel alanlarda da köklü dönüşümler yaratmakta ve toplumsal yapıları yeniden şekillendirmektedir. Küreselleşmenin kültürel etkileri, özellikle geleneksel kültürel unsurların korunması ve sürdürülmesi noktasında hem fırsatlar hem de tehditler ortaya çıkarmaktadır. Kültürel mirasın korunması ve sürdürülebilirliği konusunda bu dönüşüm süreçleri hem yerel hem de küresel bağlamda önemli tartışmaların merkezinde yer almaktadır.

Küreselleşmenin kültürel boyutuna bakıldığında, kültürel homojenleşme ve çeşitlenme arasında bir ikilem ortaya çıkmaktadır. Küresel etkileşimler, bir yandan kültürel çeşitliliği artıran ve toplumlar arasında kültürel bilgi akışını sağlayan bir yapı oluştururken, diğer yandan kültürel homojenizasyon (birörnekleşme, benzeşme) ve yerel kültürlerin kaybı gibi riskleri beraberinde getirmektedir (Magu, 2015; Vatan, 2021). Bu bağlamda, küreselleşmenin etkileri, geleneksel müziklerin korunması ve yeniden inşası açısından önemli bir inceleme alanı sunmaktadır.

Küreselleşmenin kültürel miras üzerindeki etkileri, genellikle iki temel kavram etrafında ele alınmaktadır: kültürel homojenleşme ve globalizasyon (küyerelleşme, küresel-yerel etkileşim, yerel küreselleşme). Kültürel homojenleşme, küresel kültürel akışların, yerel kültürel unsurları baskı altına alması ve tek tipleşmeye yol açması sürecidir (Folorunso, 2021). Bu süreçte, güçlü kültürel akımların etkisi altında kalan geleneksel müzikler, popüler müzik türlerine entegre olarak özgünlüklerini kaybetme riski taşımaktadır. Özellikle, medya ve dijital platformlar aracılığıyla küresel müzik formlarının yerel müziklerin önüne geçmesi, geleneksel müziklerin sürdürülebilirliği açısından tehdit oluşturmaktadır (Arenal vd., 2022). Geleneksel müziklerin bu baskı altında özgün kimliklerini kaybederek küresel normlara uymaya çalışması, yerel kimliklerin zayıflamasına neden olabilir. Diğer yandan, küreselleşmenin yerel kültürler üzerindeki etkilerini ele alan bir başka kavram olan

glokalizasyon, küresel ve yerel unsurların bir araya gelmesi ve bu unsurların karşılıklı etkileşimi ile ortaya çıkan hibrit kültürel formları ifade etmektedir (Küçük ve Erten Bilgiç, 2022). Glokalizasyon sürecinde, yerel kültürel unsurlar küresel etkilerden beslenirken, kendi özgün kimliklerini korumaya çalışmaktadır. Bu bağlamda, geleneksel müzikler, küresel müzik akımlarının etkisiyle yeniden inşa edilirken, bir yandan yeni bir form kazanmakta, diğer yandan da yerel kültürel kimliği koruma gayreti göstermektedir. Glokalizasyon kavramı, geleneksel müziklerin günümüz dünyasında nasıl evrildiğini anlamak açısından önemli bir kuramsal çerçeve sunmaktadır.

Küreselleşmenin kültürel miras üzerindeki etkileri incelenirken, kültürel yenilikçilik ve hibritleşme kavramları da dikkate alınmalıdır. Kültürel yenilikçilik, yerel kültürel unsurların, küresel etkiler altında yeniden yapılandırılması sürecinde ortaya çıkan yaratıcı dönüşümleri ifade etmektedir (Magu, 2015; Katimertzopoulos, 2023). Bu süreç, geleneksel müziklerin modernize edilmesi ve yeni formlara adapte edilmesi açısından önemli bir potansiyel sunmaktadır. Özellikle genç nesillerin küresel müzik akımlarından etkilenmesi, geleneksel müziklerin popüler kültüre adapte edilmesi sürecini hızlandırmaktadır. Bu adaptasyon süreçleri, geleneksel müziklerin sürdürülebilirliğini sağlama konusunda hem avantajlar hem de dezavantajlar sunmaktadır.

Hibritleşme ise, küresel ve yerel kültürel unsurların bir araya gelerek yeni kültürel formlar oluşturması anlamına gelmektedir (Wang ve Yeh, 2005; Sverbilova, 2019). Geleneksel müziklerin hibritleşmesi, küresel müzik akımları ile yerel müziklerin etkileşimi sonucunda yeni müzik türlerinin ortaya çıkmasına olanak tanımaktadır. Bu bağlamda, geleneksel müziklerin modernleşmesi ve değişen toplumsal dinamiklere adapte olması, kültürel sürdürülebilirlik açısından önemli bir strateji olarak değerlendirilebilir. Ancak hibritleşme sürecinde, geleneksel müziklerin özsel unsurlarının korunması ve özgün kimliklerinin devamlılığının sağlanması, dikkat edilmesi gereken bir diğer önemli konudur.

Bu kapsamda, küreselleşme süreci, geleneksel müziklerin korunması ve yeniden inşası noktasında hem zorluklar hem de fırsatlar yaratmaktadır. Kültürel homojenleşme ve yerel müziklerin popüler küresel akımlar tarafından baskı altına alınma riski, geleneksel müziklerin kaybolmasına yol açabilecek bir tehdit oluşturmaktadır. Ancak, glokalizasyon, hibritleşme ve kültürel yenilikçilik gibi kavramlar, geleneksel müziklerin küresel etkiler altında yeniden inşa edilmesi ve sürdürülebilirliklerinin sağlanması için potansiyel çözüm yolları sunmaktadır. Dolayısıyla, küreselleşmenin geleneksel müzikler üzerindeki etkilerini anlamak ve bu etkiler doğrultusunda müziklerin korunması ve yeniden inşası süreçlerine dair kuramsal yaklaşımlar geliştirmek, kültürel sürdürülebilirlik açısından önem arz etmektedir. Geleneksel müziklerin korunması ve yeniden inşası süreçlerinde, küreselleşmenin sunduğu fırsatların ve yarattığı tehditlerin doğru bir şekilde değerlendirilmesi elzemdir.

Geleneksel Müziklerin Korunması: Tehditler ve Fırsatlar

Geleneksel müzikler, toplumların tarihsel, sosyal ve kültürel birikimlerinin önemli bir parçasıdır ve bu miras, küreselleşme sürecinde çeşitli tehditlerle karşı karşıya kalmaktadır. Ancak, küreselleşme aynı zamanda bu müziklerin korunması ve sürdürülebilirliğine yönelik yeni fırsatlar da yaratmaktadır. Küreselleşmenin getirdiği tehditler ve sunduğu fırsatlar, geleneksel müziklerin korunmasına yönelik çabaları girift hale getirmekte ve bu süreçte izlenecek stratejiler üzerine kuramsal tartışmaları önemli bir konuma taşımaktadır. Geleneksel müziklerin korunmasına yönelik en önemli tehditlerden biri, kültürel homojenleşme olgusudur. Küreselleşme, kültürel farklılıkların azaldığı ve yerel kültürlerin küresel kültürel formlar karşısında zayıfladığı bir süreci beraberinde getirebilir (Chiang ve Zhou, 2019). Bu süreçte, popüler kültürün baskın hale gelmesiyle, geleneksel müzikler, kitlelerin tüketim alışkanlıklarına uygun hale getirilerek özgünlüklerini kaybetme riskiyle karşı karşıya kalmaktadır. Özellikle genç nesillerin küresel popüler müzik türlerine olan ilgisinin artması, geleneksel müziklerin korunması açısından bir tehdit oluşturmaktadır (Leung, 2019). Kültürel homojenleşme, geleneksel müziklerin giderek standartlaşmasına ve küresel müzik normlarına uyum sağlama zorunluluğuna yol açabilmektedir.

Bir diğer tehdit ise, modernleşme ve teknolojik dönüşüm sürecinde ortaya çıkmaktadır. Modern yaşam tarzlarının benimsenmesi ve dijital müzik platformlarının yaygınlaşması, geleneksel müziklerin dinleyici kitlesini daraltmakta ve geleneksel icra biçimlerinin devamlılığını tehlikeye atmaktadır (Lal ve

Umney, 2023). Geleneksel müziklerin, dijital ortamlarda kolayca erişilebilen ve tüketime sunulan diğer müzik türleri karşısında rekabet edebilmesi için değişim ve adaptasyon süreçlerine girmesi kaçınılmaz hale gelmektedir. Ancak bu adaptasyon süreçleri, geleneksel müziklerin özgün yapısının bozulmasına ve otantik kimliğinin kaybolmasına neden olabilecek riskler taşımaktadır.

Öte yandan, küreselleşmenin geleneksel müziklerin korunması açısından sunduğu fırsatlar da bulunmaktadır. Dijitalleşme ve iletişim teknolojilerindeki gelişmeler, geleneksel müziklerin geniş kitlelere ulaştırılmasında önemli bir araç haline gelmiştir (Sen, 2010; Wenting, 2020). Dijital platformlar, geleneksel müziklerin kaydedilmesi, arşivlenmesi ve dünya genelindeki dinleyicilere sunulması için güçlü bir altyapı sağlamaktadır. Geleneksel müzikler, bu platformlar aracılığıyla geniş bir izleyici kitlesine ulaşarak, kültürel sürdürülebilirlik açısından önemli bir avantaja sahip olmaktadır. Dijitalleşme, ayrıca genç nesillerin geleneksel müziklerle tanışmasını ve bu müziklere dair farkındalık kazanmasını sağlamaktadır (Tepper ve Hargittai, 2009).

Küreselleşmenin sunduğu bir diğer fırsat, kültürel etkileşim ve farklı kültürel formların bir araya gelmesi sürecinde ortaya çıkmaktadır. Kültürler arası etkileşimler, geleneksel müziklerin yenilikçi biçimlerde yeniden inşa edilmesine olanak tanımaktadır (Hebert, 2018). Özellikle, küresel müzik akımlarıyla etkileşim halinde olan geleneksel müzikler, kendi köklerine sadık kalarak yeni bir biçim kazanmakta ve modern dinleyiciye hitap eden hibrit müzik formları yaratabilmektedir (Simonett, 2011). Bu etkileşim, geleneksel müziklerin evrim geçirmesi ve çağdaş müzik sahnesinde yer alması açısından önemli bir potansiyel sunmaktadır.

Geleneksel müziklerin korunması konusunda karşılaşılan fırsat ve tehditler arasında denge sağlamanın, kültürel sürdürülebilirlik açısından kritik bir öneme sahip olduğunu söylemek mümkündür. Bu bağlamda, geleneksel müziklerin korunması için bir dizi strateji geliştirilmelidir. Bu stratejiler arasında, geleneksel müziklerin dijital olarak kaydedilmesi ve arşivlenmesi, kültürel eğitim programlarının geliştirilmesi, yerel müzik festivallerinin teşvik edilmesi ve uluslararası müzik etkinliklerinde geleneksel müziklerin tanıtılması yer alabilir. Ayrıca, genç nesillerin geleneksel müziklere olan ilgisini artırmak amacıyla, eğitim müfredatında geleneksel müzik kültürlerine daha fazla yer verilmesinin kültürel mirasın korunmasına yönelik bir başka önemli adım olduğu söylenebilir. Geleneksel müziklerin korunmasında dikkat edilmesi gereken bir diğer önemli husus ise, bu müziklerin yalnızca bir kültürel miras olarak ele alınmaması, aynı zamanda yaşayan ve dinamik bir ifade biçimi olarak kabul edilmesidir. Bu doğrultuda, geleneksel müziklerin korunması sürecinde, bu müziklerin otantik yapısının korunması kadar, değişen toplumsal dinamiklere uyum sağlayabilmesi de önem arz etmektedir. Dolayısıyla, kültürel mirasın korunması stratejileri, geleneksel müziklerin yeniden inşası ve modern müzik formlarıyla uyumlu hale getirilmesi süreçlerini de içermelidir.

Bu kapsamda, geleneksel müziklerin korunması ve yeniden inşası sürecinde, küreselleşmenin sunduğu fırsatların ve yarattığı tehditlerin doğru bir şekilde değerlendirilmesi gerekmektedir. Kültürel miras yönetimi politikaları, geleneksel müziklerin özgün kimliğini korumakla birlikte, bu müziklerin küresel kültürel akışlar içinde yer almasını sağlayacak stratejiler geliştirmelidir. Geleneksel müziklerin korunmasına yönelik bu tür çok boyutlu yaklaşımlar, kültürel sürdürülebilirlik açısından kritik bir rol oynamaktadır.

Geleneksel Müziklerin Yeniden İnşa Süreçlerine Adaptasyonu

Küreselleşmenin toplumsal ve kültürel etkileri, geleneksel müziklerin sadece korunması gerekliliğini değil, aynı zamanda bu müziklerin değişen sosyo-kültürel bağlamlarda yeniden inşa edilmesini de zorunlu kılmaktadır. Geleneksel müziklerin küreselleşme karşısında sürdürülebilir kılınması, bu müziklerin özünü korurken, aynı zamanda yeni kültürel dinamiklere ve modern dinleyicilere hitap edecek biçimlerde uyarlanmasını gerektirmektedir. Bu süreç, geleneksel müziklerin adaptasyonu olarak nitelendirilebilir ve kültürel değişimlerin yoğun yaşandığı bir dönemde müziklerin evrilmesini anlamak için önemli bir kuramsal zemin sunmaktadır.

Yeniden inşa ya da adaptasyon kavramı, geleneksel müziklerin, modernleşme ve küreselleşme süreçlerinde değişen toplumsal yapıya ve kültürel değerlere göre yeniden yapılandırılması anlamına gelmektedir (Kaztuganova, 2021; Wong, 2020). Yeniden inşa süreçleri, geleneksel müziklerin dinamik bir

yapıda değerlendirilmesini ve kültürel değişimlerle uyumlu bir biçimde dönüşmesini ifade etmektedir. Bu süreçte, müziklerin temel özellikleri ve otantik yapısı korunurken, küresel etkileşimlerin etkisiyle müzik formlarında yenilikler ortaya çıkmaktadır. Geleneksel müziklerin adaptasyonu, hem kültürel mirasın korunmasına yönelik bir strateji olarak değerlendirilmeli hem de bu müziklerin toplumsal hayatta canlı bir unsur olarak varlık göstermesi sağlanmalıdır.

Küreselleşmenin geleneksel müzikler üzerindeki etkileri incelendiğinde, bu müziklerin yeniden inşası sürecinde üç temel eğilim dikkat çekmektedir: modernizasyon, hibritleşme ve globalizasyon. Modernizasyon, geleneksel müziklerin modern müzik enstrümanları, yeni teknolojiler ve farklı müzik türleriyle birleşmesini ifade ederken, hibritleşme geleneksel müzik unsurlarının küresel müzik formlarıyla etkileşime girerek yeni müzik türleri oluşturması sürecine işaret etmektedir (Jaffe, 2016; Vaughan, 2016; Banzon ve Leonard, 2023; Davismoon, 2016). Globalizasyon ise, yerel müzik formlarının küresel etkilerden beslenirken kendi otantik yapısını koruma çabasını tanımlamaktadır (Oduro-Frimpong, 2009). Bu üç eğilim, geleneksel müziklerin yeniden inşa süreçlerinde izlenen stratejiler açısından önemli ipuçları sunmaktadır.

Modernizasyon sürecinde, geleneksel müzikler çağdaş müzik aletleri, dijital düzenlemeler ve yenilikçi kompozisyon teknikleri ile zenginleştirilmekte ve dinleyicilerin beklentilerine daha uygun hale getirilmektedir. Bu süreç, geleneksel müziklerin modern dinleyiciler tarafından daha geniş bir kabul görmesini sağlarken, aynı zamanda bu müziklerin kültürel değerinin korunmasına da katkıda bulunabilir. Ancak, modernizasyon sürecinde dikkat edilmesi gereken en önemli hususun geleneksel müziklerin özsel yapısının bozulmaması ve müziklerin otantik kimliğinin devam ettirilmesi olduğu söylenebilir. Aksi takdirde, geleneksel müzikler popüler kültürün bir parçası haline gelerek özgünlüklerini kaybetme riski taşımaktadır.

Hibritleşme, geleneksel müziklerin farklı müzik türleri ile etkileşime girmesi ve yeni müzik formlarının ortaya çıkması sürecini ifade etmektedir. Bu süreçte, geleneksel müziklerin öğeleri, küresel müzik akımları ile birleşerek yeni ve yenilikçi müzik türlerinin doğmasına zemin hazırlamaktadır. Hibritleşme, geleneksel müziklerin kültürel miras olarak korunmasına ve sürdürülebilirliğine katkı sağlarken, aynı zamanda kültürel yenilikçiliği teşvik etmektedir (Chan, 2018). Bu tür müziksel birleşmeler, kültürel kimliğin dinamik ve değişken doğasını vurgulamakta ve müziklerin modern sosyal bağlamda yeni bir anlam kazanmasını sağlamaktadır. Ancak, hibritleşme sürecinde, geleneksel müziklerin temel öğelerinin korunması ve bu müziklerin yerel kültürel bağlamdan tamamen koparılmaması büyük önem arz etmektedir.

Globalizasyon ise, yerel müziklerin küresel etkilerle yeniden yapılandırılması sürecidir. Globalizasyon, geleneksel müziklerin özgün yapısını korurken, küresel müzik akımları ile uyumlu hale getirilmesi anlamına gelmektedir (Oduro-Frimpong, 2009). Bu süreç, geleneksel müziklerin küresel kültürel akışlar içerisinde yer bulmasına olanak sağlamakta ve bu müziklerin geniş kitleler tarafından tanınmasına katkıda bulunmaktadır. Globalizasyon, geleneksel müziklerin korunmasında izlenebilecek etkili stratejilerden biridir, çünkü bu strateji, müziklerin otantik yapısını korurken, küresel müzik dinleyicisi ile bağlantı kurmasına da olanak tanır. Bu bağlamda, geleneksel müzikler küresel müzik sahnesinde yer alırken, yerel kimliklerini ve özgün karakterlerini de sürdürebilmektedir.

Yeniden inşa süreçlerinin başarılı bir şekilde yürütülebilmesi için, geleneksel müziklerin korunması ve adaptasyonu konusunda çok yönlü bir yaklaşım benimsenmelidir. Bu süreçte, müziklerin otantik yapısının korunması, müzikal ve kültürel yeniliklere açık olunması ve küresel müzik akımlarıyla etkileşim halinde olunması gerekmektedir. Ayrıca, geleneksel müziklerin eğitim ve tanıtım programları aracılığıyla geniş kitlelere ulaştırılması ve bu müziklerin kültürel değerlerinin yeni nesillere aktarılması da önemli bir strateji olarak değerlendirilmelidir. Bu stratejiler, geleneksel müziklerin sürdürülebilirliğini sağlama noktasında kritik bir rol oynamaktadır.

Bu bağlamda, geleneksel müziklerin yeniden inşası sürecinde izlenecek stratejiler, hem müziklerin özgün yapısının korunmasını hem de bu müziklerin modern kültürel bağlamlara uyarlanmasını içermelidir. Geleneksel müziklerin adaptasyonu, küreselleşme sürecinde kültürel kimliğin korunması ve sürdürülebilirliğine yönelik önemli bir adım olarak görülmektedir. Bu süreçte, müziklerin modern dünyadaki yeni anlamları ve işlevleri göz önünde bulundurulmalı ve bu doğrultuda kültürel miras yönetimi politikaları geliştirilmelidir.

Dolayısıyla, geleneksel müziklerin yeniden inşası ve adaptasyonu, kültürel sürdürülebilirlik açısından önemli bir süreç olarak karşımıza çıkmaktadır. Geleneksel müziklerin küreselleşme bağlamında değişen toplumsal dinamiklere uyum sağlayabilmesi, bu müziklerin kültürel değerinin korunmasına ve gelecek kuşaklara aktarılmasına katkı sağlamaktadır. Bu süreç, aynı zamanda, müziklerin modern kültürel bağlamlarda yeni anlamlar kazanmasına ve toplumsal bağlamda yaşayan bir kültürel miras olarak varlığını sürdürmesine olanak tanımaktadır.

Kuramsal Tartışma ve Değerlendirme

Küreselleşme çağında geleneksel müziklerin korunması ve yeniden inşası konusuna dair kuramsal çerçeve, kültürel sürdürülebilirlik, kimlik ve müzik sosyolojisi ekseninde geniş bir tartışma alanı sunmaktadır. Geleneksel müziklerin küreselleşme ile etkileşimde yaşadığı dönüşümleri anlamak için çeşitli teorik yaklaşımlar ve kavramsal çerçeveler kullanılmıştır. Kuramsal tartışmalarda ön plana çıkan ilk yaklaşım, kültürel homojenleşme teorisidir. Bu teori, küreselleşmenin baskın kültürel unsurların dünya genelinde yayılmasını ve diğer kültürel unsurların bu süreçte asimilasyona uğramasını ifade etmektedir. Kültürel homojenleşme perspektifine göre, güçlü küresel kültürel akımlar, yerel kültürel değerleri ve müzik formlarını baskı altına alarak, kültürel çeşitliliği azaltmakta ve yerel müziklerin varlığını tehlikeye sokmaktadır (Peterson ve Maggio, 1975; Bourreau vd., 2022). Bu bağlamda, geleneksel müziklerin özgün yapısını koruyarak devamlılığını sağlamak, kültürel homojenleşme karşısında önemli bir direnç göstergesidir. Ancak, bu teoriye yapılabilecek bazı eleştiriler (Kaztuganova, 2021; D'Agostino, 2020; Liu, 2023), küreselleşmenin yalnızca bir baskı mekanizması olarak görülmemesi gerektiği, aynı zamanda kültürel etkileşimleri ve yenilikleri teşvik eden bir süreç olduğunu vurgulamaktadır.

Bu eleştiriler doğrultusunda ortaya çıkan bir diğer kuramsal yaklaşım ise glocalizasyon teorisidir. Glocalizasyon, küresel ve yerel unsurların bir araya gelerek yeni kültürel formlar oluşturması sürecini ifade etmektedir. Bu perspektife göre, küreselleşme sürecinde geleneksel müzikler, küresel etkilerden beslenirken, kendi otantik yapılarını da koruma çabası göstermektedir (Liu, 2023; Mokgachane vd., 2019). Glocalizasyon, geleneksel müziklerin küresel müzik sahnesinde yer bulmasına olanak sağlamak ve bu müziklerin kültürel sürdürülebilirlik açısından önemli bir avantaj elde etmesine katkıda bulunmaktadır. Bu teori, geleneksel müziklerin yeniden inşa süreçlerinde dikkate alınması gereken bir kuramsal çerçeve sunmaktadır.

Hibritleşme ise, küreselleşmenin geleneksel müzikler üzerindeki etkilerini anlamak için kullanılan bir diğer önemli kavramdır. Hibritleşme, farklı kültürel formların etkileşime girerek yeni ve yenilikçi formlar oluşturması sürecidir. Geleneksel müzikler, hibritleşme sürecinde küresel müzik türleri ile birleşerek yeni ve özgün müzik formları ortaya koyabilmektedir. Bu bağlamda, geleneksel müziklerin hibritleşmesi, kültürel yenilikçiliği teşvik ederken, aynı zamanda müziklerin sürdürülebilirliğini sağlama konusunda da önemli bir strateji olarak değerlendirilmiştir (Appert, 2016; Banzon ve Leonard, 2023). Ancak, hibritleşme sürecinde dikkat edilmesi gereken en önemli husus, geleneksel müziklerin özgün yapısının ve kimliğinin korunması gerekliliğidir. Aksi takdirde, hibritleşme süreci geleneksel müziklerin asimilasyonuna ve kimlik kaybına yol açabilir.

Küreselleşmenin geleneksel müzikler üzerindeki etkilerine dair bir diğer önemli kuramsal çerçeve ise kültürel yenilikçilik teorisidir. Kültürel yenilikçilik, geleneksel kültürel unsurların küresel etkiler altında yeniden yapılandırılması ve bu süreçte ortaya çıkan yaratıcı dönüşümleri ifade etmektedir (Pozzo vd., 2020; Kwan vd., 2018; Yun vd., 2020). Bu teoriye göre, geleneksel müzikler, küresel etkilerle birleşerek yeni formlar kazanabilir ve bu süreç, kültürel sürdürülebilirliği sağlama açısından önemli bir potansiyel sunmaktadır. Özellikle genç nesillerin küresel müzik akımlarından etkilenmesi ve bu etkilerin geleneksel müziklerle buluşması, müziklerin yenilikçi bir biçimde yeniden inşa edilmesine olanak tanımaktadır. Ancak, bu süreçte geleneksel müziklerin temel özelliklerinin korunması ve özgün kimliğinin devam ettirilmesi büyük önem taşımaktadır.

Bu kuramsal yaklaşımların her biri, geleneksel müziklerin korunması ve yeniden inşası sürecinde dikkate alınması gereken farklı perspektifler sunmaktadır. Kültürel homojenleşme, geleneksel müziklerin küresel etkiler karşısında korunması gerektiğini vurgularken, glocalizasyon ve hibritleşme teorileri, bu müziklerin küresel etkilerle nasıl yeniden yapılandırılacağına dair stratejik yaklaşımlar

önermektedir. Kültürel yenilikçilik ise, geleneksel müziklerin modern dünyadaki değişimlere uyum sağlayarak nasıl sürdürülebileceğine dair önemli bir perspektif sunmaktadır.

Bu kuramsal yaklaşımlar arasındaki benzerlikler ve farklılıklar, geleneksel müziklerin korunması ve yeniden inşası süreçlerinde izlenecek stratejilere dair bütüncül bir çerçeve sunmaktadır. Özellikle, geleneksel müziklerin modern dünyadaki yeni kültürel bağlamlara nasıl adapte edileceği ve bu süreçte özgün kimliğinin nasıl korunacağı sorusu, kuramsal tartışmaların merkezinde yer almaktadır. Bu bağlamda, geleneksel müziklerin korunması ve yeniden inşası süreçlerinde izlenecek politikalar, bu teorik yaklaşımlar ışığında şekillendirilmelidir.

Kuramsal tartışmaların ışığında, küreselleşme sürecinde geleneksel müziklerin korunması ve yeniden inşası, kültürel sürdürülebilirlik açısından kritik bir öneme sahiptir. Geleneksel müziklerin korunmasına yönelik çabalar, bu müziklerin yalnızca bir kültürel miras olarak ele alınması değil, aynı zamanda yaşayan ve dinamik bir kültürel ifade biçimi olarak kabul edilmesi gerektiğini vurgulamaktadır. Bu bağlamda, kültürel mirasın korunması stratejileri, geleneksel müziklerin modern dünyadaki yeni anlamları ve işlevleri göz önünde bulundurularak yeniden yapılandırılmalıdır. Dolayısıyla, küreselleşme çağında geleneksel müziklerin korunması ve yeniden inşası sürecinde, kültürel homojenleşme, globalizasyon, hibritleşme ve kültürel yenilikçilik gibi kavramsal yaklaşımların bütüncül bir perspektifle ele alınması gerekmektedir.

Bu değerlendirmeler doğrultusunda, geleneksel müziklerin korunması ve yeniden inşası sürecine yönelik stratejilerin, küresel etkilerle başa çıkma kapasitesini artırmak ve bu müziklerin özgün kimliğini koruyarak sürdürülebilirliğini sağlamak amacıyla geliştirilmesi önem arz etmektedir. Geleneksel müziklerin korunmasına yönelik bu tür çok boyutlu yaklaşımlar, kültürel sürdürülebilirlik açısından değerli katkılar sunabilecektir.

Sonuç ve Tartışma

Araştırmanın sonuç ve tartışma bölümü, küreselleşme sürecinin geleneksel müzikler üzerindeki etkilerine dair literatürdeki çeşitli kuramsal yaklaşımları ve bu yaklaşımların araştırmanın bulgularıyla olan ilişkisini ele almaktadır. Küreselleşmenin toplumsal yapılar ve kültürel ifade biçimleri üzerindeki etkisi, geleneksel müziklerin korunması ve yeniden inşası süreçlerinde hem fırsatlar hem de tehditler yaratmaktadır. Bu bağlamda, küreselleşmenin yarattığı kültürel homojenleşme baskısı, geleneksel müziklerin özgün yapısının korunmasını zorlaştırırken; globalizasyon ve hibritleşme gibi süreçler, bu müziklerin değişen sosyo-kültürel koşullara uyum sağlamasına olanak tanımaktadır (Dzebisashvili, 2021; Küçük ve Erten Bilgiç, 2022).

Araştırmada incelenen literatür, küreselleşmenin etkilerini kültürel homojenleşme, hibritleşme ve globalizasyon kavramları çerçevesinde değerlendirmiştir. Kültürel homojenleşme, küresel etkileşimlerin yerel kültürler üzerindeki baskısını vurgulayan bir süreç olarak tanımlanmakta ve yerel kültürlerin, küresel kültürel akımlar karşısında giderek standartlaşmasına yol açabileceği ifade edilmektedir (Magu, 2015; Folorunso, 2021). Bu perspektiften bakıldığında, geleneksel müziklerin popüler müzik akımları tarafından baskı altına alınması, bu müziklerin orijinalliğini kaybetme riskini artırmaktadır (Arenal vd., 2022). Özellikle genç nesillerin küresel müzik türlerine olan ilgisinin artması, geleneksel müziklerin korunması açısından büyük bir zorluk yaratmaktadır (Leung, 2019). Bu bağlamda, araştırma bulguları, geleneksel müziklerin küreselleşmenin baskın etkilerine karşı direnç göstermesi gerektiğini ortaya koymaktadır.

Ancak, kültürel homojenleşme baskısına karşın, globalizasyon kavramı, küreselleşmenin yerel kültürlerle olan etkisinin tek yönlü olmadığını öne sürmektedir. Globalizasyon, yerel kültürel unsurların küresel etkilerle yeniden yapılandırılmasını ifade etmekte ve bu süreçte yerel kültürel formların korunmasının mümkün olduğunu savunmaktadır (Küçük ve Erten Bilgiç, 2022). Bu bağlamda, geleneksel müzikler, küresel müzik akımlarıyla etkileşim halinde yeniden şekillenebilir ve modern dinleyiciye hitap eden yeni formlar kazanabilir. Globalizasyon süreci, geleneksel müziklerin modern dünyadaki yerini korumasına ve kültürel kimliğin sürdürülmesine olanak tanımaktadır. Araştırmanın bulguları, globalizasyon sürecinin, geleneksel müziklerin korunması ve yeniden inşası sürecinde önemli bir stratejik araç olarak değerlendirilebileceğini göstermektedir.

Buna ek olarak, hibritleşme kavramı da araştırmanın önemli bulgularını desteklemektedir. Hibritleşme, geleneksel ve küresel müzik unsurlarının bir araya gelerek yeni ve yenilikçi müzik formlarının ortaya çıkmasını ifade etmektedir (Wang ve Yeh, 2005). Bu bağlamda, araştırma bulguları, geleneksel müziklerin küresel müzik akımları ile birleşerek, hem modern dünyada kabul görebilecek hem de özgün kimliklerini koruyabilecek yeni müzik türleri oluşturma potansiyelini ortaya koymaktadır. Hibritleşme süreci, kültürel yenilikçiliği teşvik etmekte ve geleneksel müziklerin evrim geçirmesine olanak sağlamaktadır (Chan, 2018). Ancak, hibritleşme sürecinde geleneksel müziklerin özgün kimliğinin korunması gerektiği vurgulanmaktadır, aksi takdirde bu müziklerin asimilasyon riski söz konusu olabilir.

Son olarak, araştırma bulguları, dijitalleşme ve modern iletişim teknolojilerinin gelişiminin, geleneksel müziklerin korunması açısından önemli fırsatlar sunduğunu ortaya koymaktadır. Dijitalleşme, geleneksel müziklerin kaydedilmesi, arşivlenmesi ve daha geniş kitlelere ulaştırılmasına olanak tanımakta ve bu müziklerin kültürel sürdürülebilirliği açısından güçlü bir altyapı sunmaktadır (Sen, 2010; Wenting, 2020). Dijital platformlar aracılığıyla geleneksel müziklerin tanıtılması, bu müziklerin küresel kültürel akımlarda yer almasına ve daha geniş dinleyici kitlelerine ulaşmasına katkı sağlamaktadır. Araştırma, bu fırsatların etkin bir şekilde değerlendirilmesi gerektiğini ve geleneksel müziklerin modern kültürel bağlamlara uyum sağlamasının önemini vurgulamaktadır.

Araştırmanın kuramsal çerçevesi, geleneksel müziklerin korunması ve yeniden inşası süreçlerinde çok boyutlu yaklaşımların benimsenmesi gerektiğini ortaya koymaktadır. Küreselleşme sürecinde geleneksel müziklerin sürdürülebilirliğini sağlamak için, kültürel homojenleşme, hibritleşme ve globalizasyon gibi kavramsal yaklaşımlar bütüncül bir perspektifle ele alınmalıdır. Kültürel homojenleşme karşısında direnç göstermek, hibritleşme sürecinde yenilikçi müzik formlarını teşvik etmek ve globalizasyon sayesinde yerel müziklerin küresel etkilerle uyum sağlamasını sağlamak, kültürel sürdürülebilirlik açısından kritik bir rol oynamaktadır.

Dolayısıyla, bu araştırma, küreselleşme sürecinde geleneksel müziklerin korunması ve yeniden inşası konusunda, mevcut kuramsal yaklaşımları kullanarak yeni bir perspektif sunmakta ve bu müziklerin sürdürülebilirliğini sağlamak için izlenmesi gereken stratejilere dair önemli çıkarımlar yapmaktadır. Geleneksel müziklerin korunmasına yönelik stratejilerin, küreselleşmenin sunduğu tehditler ve fırsatlar ışığında dengeli bir şekilde geliştirilmesi, kültürel sürdürülebilirlik açısından önemli bir katkı sağlayacaktır.

Öneriler

Bu araştırma çerçevesinde ortaya konulan bulgular ışığında, geleneksel müziklerin korunması ve yeniden inşası süreçlerine yönelik çeşitli öneriler geliştirilmiştir. İlk olarak, geleneksel müziklerin sürdürülebilirliğinin sağlanabilmesi için bu müziklerin dijital platformlarda etkin bir şekilde temsil edilmesi büyük önem taşımaktadır. Dijitalleşme süreci, geleneksel müziklerin daha geniş kitlelere ulaştırılmasına olanak tanımakta ve bu müziklerin hem yerel hem de küresel düzeyde tanıtılmasını sağlamaktadır. Bu bağlamda, dijital arşivleme projeleri ve dijital müzik platformlarının kullanımı, geleneksel müziklerin korunmasına katkı sağlayacak önemli bir araç olarak değerlendirilebilir. Geleneksel müziklerin dijitalleştirilmesi ve kaydedilmesi, bu müziklerin gelecek nesillere aktarılmasında önemli bir rol oynamaktadır. Aynı zamanda, bu süreçte yerel müzik icracılarının dijital araçlarla tanıştırılması ve bu müziklerin kayıt altına alınmasının desteklenmesi gerekmektedir.

Geleneksel müziklerin korunması ve yeniden inşası sürecinde dikkat edilmesi gereken bir diğer önemli husus, kültürel eğitim programlarının geliştirilmesidir. Kültürel eğitim, genç nesillerin geleneksel müziklerle tanışmasını sağlayan ve bu müziklere olan ilgilerini artıran bir alan olarak ön plana çıkmaktadır. Bu doğrultuda, eğitim müfredatında geleneksel müzik kültürlerine daha fazla yer verilmesi ve kültürel mirasın bir parçası olarak bu müziklerin önemini vurgulanması gerekmektedir. Eğitim programları aracılığıyla, geleneksel müziklerin kültürel anlamı ve tarihsel bağlamı hakkında farkındalık yaratılmalı ve genç kuşakların bu müzikleri benimsemesi teşvik edilmelidir. Ayrıca, yerel müzik festivallerinin desteklenmesi ve bu festivallerde geleneksel müzik icralarının sergilenmesi, geleneksel müziklerin tanıtımı açısından önemli bir strateji olarak değerlendirilebilir.

Araştırmanın bulgularına dayanarak önerilebilecek bir diğer önemli strateji, geleneksel müziklerin yeniden inşa sürecinde globalizasyon kavramının göz önünde bulundurulmasıdır. Globalizasyon, yerel müzik unsurlarının küresel etkilerle etkileşimini ve bu süreçte özgün yapının korunmasını vurgulayan bir yaklaşımdır. Bu bağlamda, geleneksel müziklerin küresel müzik sahnesinde yer bulabilmesi için, küresel müzik akımlarıyla uyum sağlayacak şekilde yeniden yapılandırılması ve bu süreçte özgün kimliklerinin korunması gerekmektedir. Geleneksel müziklerin modern dinleyiciye hitap edebilmesi, onların kültürel sürdürülebilirliği açısından kritik bir faktördür. Bu nedenle, geleneksel müziklerin modern müzik enstrümanlarıyla veya dijital düzenlemelerle zenginleştirilmesi sürecinde, müziklerin otantik kimliğine sadık kalınması sağlanmalıdır.

Hibritleşme sürecine yönelik bir diğer öneri, geleneksel müziklerin farklı kültürel ve müzikal unsurlarla birleşerek yeni ve yenilikçi müzik formlarının oluşturulmasının teşvik edilmesidir. Hibritleşme, geleneksel müziklerin kültürel yenilikçiliğe açık olmasını ve yeni formlar kazanmasını sağlayan bir süreç olarak önemli bir potansiyel sunmaktadır. Bu bağlamda, müzik endüstrisi ve kültürel politikalar, geleneksel müziklerin hibrit formlar oluşturmaya olanak sağlayacak projeler ve işbirlikleri geliştirmelidir. Özellikle genç müzisyenlerin geleneksel müziklerle etkileşime girmesi ve bu müzikleri modern müzik tarzlarıyla birleştirmesi, kültürel sürdürülebilirlik açısından önemli bir katkı sağlayacaktır.

Son olarak, geleneksel müziklerin korunmasına yönelik politikalar geliştirilirken, bu müziklerin yalnızca bir kültürel miras olarak değil, aynı zamanda yaşayan ve dinamik bir kültürel ifade biçimi olarak ele alınması gerektiği unutulmamalıdır. Geleneksel müziklerin korunması sürecinde, bu müziklerin modern dünyadaki değişen sosyo-kültürel bağlamlara uyum sağlaması ve yeni anlamlar kazanması önemlidir. Bu nedenle, kültürel mirasın korunması politikaları, geleneksel müziklerin değişen toplumsal dinamiklere adapte edilmesini içermelidir. Ayrıca, bu müziklerin otantik yapısının korunması kadar, toplumsal bağlamda yaşayan bir kültürel miras olarak varlığını sürdürmesi de teşvik edilmelidir. Bu öneriler, geleneksel müziklerin korunması ve yeniden inşası süreçlerine yönelik çok boyutlu yaklaşımların benimsenmesi gerektiğini vurgulamaktadır. Kültürel sürdürülebilirliğin sağlanabilmesi için, geleneksel müziklerin korunmasına yönelik stratejiler dengeli bir şekilde geliştirilmelidir. Bu doğrultuda, dijitalleşme, eğitim programları, yerel festivaller, hibritleşme ve globalizasyon süreçleri, geleneksel müziklerin sürdürülebilirliği açısından önemli katkılar sunabilecek potansiyele sahiptir.

Etik Beyan

Bu çalışma, akademik ve etik standartlara uygun bir şekilde gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın planlanması, yürütülmesi ve raporlanması sürecinde bilimsel etik kurallarına titizlikle uyulmuştur. Araştırmada kullanılan tüm bilgi ve veriler, güvenilir ve açık kaynaklardan elde edilmiştir. Ayrıca, araştırmada hiçbir şekilde insan veya hayvan denek kullanılmamış olup, veri toplama süreçlerinde etik ilkelere bağlı kalınmıştır. Yazar, çalışmada kullanılan kaynakların eksiksiz bir şekilde belirtilmesine ve alıntılarının doğru bir biçimde yapılmasına özen göstermiştir.

Çıkar Çatışması Beyanı

Yazar, bu çalışmanın hazırlanması sırasında hiçbir kişi veya kuruluş ile çıkar çatışması içerisinde bulunmadığını beyan eder. Çalışma, herhangi bir finansal destek ya da sponsorluğa bağlı olmaksızın bağımsız olarak yürütülmüştür.

Kaynakça

- Appert, C. (2016). On hybridity in african popular music: The case of senegalese hip hop. *Ethnomusicology*, 60, 279.
- Arenal, A., Armuña, C., Ramos, S., Feijoo, C. ve Aguado, J.-M. (2022). Giants with feet of clay: the sustainability of the business models in music streaming services. *Profesional De La información*, 31(5), 1-18.

- Banzon, G. ve Leonard, H. (2023). Genre-bending: A discourse on globalization and culture with implications for music therapy. *Music Therapy Perspectives*, 41(2), 187-200.
- Boeije, H. (2002). A purposeful approach to the constant comparative method in the analysis of qualitative interviews. *Quality and Quantity*, 36, 391-409.
- Bourreau, M., Moreau, F. ve Wikström, P. (2022). Does digitization lead to the homogenization of cultural content? *Economic Inquiry*, 60(1), 427-453.
- Chan, C. (2018). Sustainability of indigenous folk tales, music, and cultural heritage through innovation. *Journal of Cultural Heritage Management and Sustainable Development*, 8(3), 342-361.
- Chiang, T. ve Zhou, Q. (2019). Can cultural localization protect national identity in the era of globalization?. *Educational Philosophy and Theory*, 51, 541-545.
- D'Agostino, M. (2020). Reclaiming and preserving traditional music: Aesthetics, ethics and technology. *Organised Sound*, 25, 106-115.
- Davismoon, S. (2016). Introduction: Hybridity of practice and aesthetics between electronic dance and electroacoustic musics. *Contemporary Music Review*, 35(2), 122-124.
- Dzebisashvili, M. (2021). The impact of globalization on economic growth. *Economics*, 104(10-12), 99-107.
- Folorunso, C. (2021). Globalization, cultural heritage management and the sustainable development goals in Sub-Saharan Africa: The case of Nigeria. *Heritage*, 4(3), 1703-1715.
- Furlong, D. ve Lester, J. (2022). Toward a Practice of qualitative methodological literature reviewing. *Qualitative Inquiry*, 29, 669-677.
- Hebert, D. G. (2018). Cultural translation and musical innovation: A theoretical model with examples from Japan. *International Perspectives on Translation, Education and Innovation in Japanese and Korean Societies*, D. G. Hebert (Ed.), 309-331.
- Jaffe, D. (2016). Orchestrating the chimera: Musical hybrids, technology and the development of a "maximalist" musical style. *Leonardo Music Journal*, 5, 11-18.
- Katimertzopoulos, F., Vlahos, C. ve Koutroukis, T. (2023). Business and regional innovation culture: an overview of the conceptualization of innovation culture. *Administrative Sciences*, 13(11), 237.
- Kaztuganova, A. (2021). Preservation and popularization of traditional music in the era of globalization. *Keruen*, 2(71), <https://keruenjournal.kz/main/article/view/21>
- Küçük, E. ve Erten Bilgiç, D. (2022). Küreselleşme kavramı kapsamında, kültürün iç mekân tasarımına etkisinin zincir otellerin lobi tasarımları üzerinden irdelenmesi, Marriott Otel örneği. *Journal of Architectural Sciences and Applications*, 7(1), 317-345.
- Kwan, L., Leung, A. ve Liou, S. (2018). Culture, creativity, and innovation. *Journal of Cross-Cultural Psychology*, 49, 165-170.
- Lal, A., Hesmondhalgh, D. ve Umney, C. (2023). The changing shape of the Indian recorded music industry in the age of platformisation. *Contemporary South Asia*, 31, 291-310.
- Leung, B.W. (2018). Traditional musics in the modern world. *Traditional Musics in the Modern World: Transmission, Evolution, and Challenges; Landscapes: the Arts, Aesthetics, and Education*, 24, 1-9.
- Liu, J. (2023). Aesthetic conflict in Chinese traditional music in the aspect of the contemporary globalization processes. *Aspects of Historical Musicology*.
- Mackay, G. (2007). Is there a need to differentiate between qualitative and quantitative searching strategies for literature reviewing?. *Qualitative Social Work*, 6, 231-241.
- Magu, S. (2015). Reconceptualizing cultural globalization: Connecting the "cultural global" and the "cultural local". *The Social Sciences*, 4, 630-645.
- Melnik, A. ve Vakulik, K. (2021). The impact of technological change on world economic growth. *Scientific opinion: Economics and Management*, 75(2), 13-17.
- Mokgachane, T., Basupi, B. ve Lenao, M. (2019). Implications of cultural commodification on the authenticity of iKalanga music: A case of Domboshaba traditional music festival in Botswana. *Journal of Tourism and Cultural Change*, 19, 153-165.
- Oduro-Frimpong, J. (2009). Glocalization trends: The case of Hiplife music in contemporary Ghana. *International Journal of Communication*, 3, 1085-1106.
- Peterson, R. ve Maggio, P. (1975). From region to class, the changing locus of country music: A test of the massification hypothesis. *Social Forces*, 53, 497-506.
- Pozzo, R., Filippetti, A., Paolucci, M. ve Virgili, V. (2020). What does cultural innovation stand for? Dimensions, processes, outcomes of a new innovation category. *Science and Public Policy*, 47, 425-433.
- Sen, A. (2010). Music in the digital age: Musicians and fans around the world "come together" on the net. *Global Media Journal*, 9(16). <https://www.globalmediajournal.com/open-access/music-in-the-digital-age-musicians-and-fans-around-the-world-come-together-on-the-net.php?aid=35258>
- Simonett, H. (2011). Giving voice to the 'dignified man': Reflections on global popular music. *Popular Music*, 30, 227-244.
- Sverbilova, T. H. (2019). The interdisciplinary aspect of the studies of transculturation and hybridization in comparative culture discourse. *The Journal of V. N. Karazin Kharkiv National University, Series "Philology"*, 82, 83-92.
- Tepper, S. ve Hargittai, E. (2009). Pathways to music exploration in a digital Aage. *Poetics*, 37, 227-249.
- Vatan, M. (2021). Culture and identity in the global context: transformation of locality. Girginkaya Akdağ, S., Dinçer, M., Vatan, M., Topçu, Ü., Maro Kırış, İ. (eds) *The Dialectics of Urban and Architectural Boundaries in the Middle East and the Mediterranean*. The Urban Book Series. Springer, Cham, p.119-133.
- Vaughan, M. (2016). Register, dialect, convolution, and 'crosstalk': Reflections on '... the zones of influence and hybridity between electroacoustic, acousmatique music, techno, and idm'. *Contemporary Music Review*, 35, 166-183.
- Wang, G. ve Yeh, E. (2005). Globalization and hybridization in cultural products. *International Journal of Cultural Studies*, 8, 175-193.
- Wani, H. (2011). Impact of globalization on world culture. *Research Journal of Humanities and Social Sciences*, 2, 1-4.
- Wenting, K. (2020). Analysis of the influence of digital media technology on music communication. *Journal of Physics: Conference Series*, 1453, 1-5.

- Wong, J. Y. W. (2020). Chinese musical culture in the global context - Modernization and internationalization of traditional Chinese music in the twenty-first century., *Chinese culture in the 21st century and its global dimensions*, 2, 105-122. Springer.
- Young, F. (1981). Quantitative analysis of qualitative data. *Psychometrika*, 46, 357-388.
- Yun, J., Zhao, X., Jung, K. ve Yigitcanlar, T. (2020). The culture for open innovation dynamics. *Sustainability*, 12(12), 5076.

Genişletilmiş İngilizce Özet

This research explores the impact of globalization on traditional music within a theoretical framework, focusing on how these influences manifest in the preservation and reconstruction processes of these musical traditions. Traditional music holds a critical role as a cultural heritage that embodies the historical experiences, social values, and cultural identities of societies. However, the complex dynamics of globalization introduce both opportunities and challenges to the sustainability of this heritage. Globalization, characterized by intensified cultural interactions across borders through economic, technological, and cultural exchanges, can be seen as a double-edged phenomenon for traditional music. On the one hand, it facilitates the wider recognition and dissemination of local musical forms; on the other hand, it poses risks of cultural homogenization and loss of originality. Cultural homogenization, a concept central to globalization studies, refers to the process through which local cultures are influenced and often subsumed by dominant global cultural flows. This process can pressure traditional music towards standardization and alignment with global musical norms, potentially eroding the unique characteristics and authenticity of these musical forms. For instance, the increasing influence of popular music genres on traditional forms raises concerns about their sustainability and preservation. This concern is particularly relevant given that younger generations are increasingly inclined towards globally dominant musical styles, which can diminish the audience base for traditional music and threaten its continuity. Despite these challenges, globalization and the technological advancements accompanying it also present notable opportunities. Digitalization and the proliferation of modern communication technologies enable the recording, archiving, and widespread dissemination of traditional music, contributing to its sustainability. Digital platforms provide new avenues for showcasing and preserving traditional music, allowing it to reach global audiences and revitalizing interest among younger generations. The research highlights the significance of digital archiving projects and the need to support local musicians in embracing digital tools to ensure the long-term preservation of these musical traditions. The theoretical analysis in this research draws on key concepts such as cultural homogenization, hybridization, and glocalization to provide a nuanced understanding of how traditional music interacts with global cultural dynamics. Hybridization, in this context, involves the blending of traditional and global musical elements to create innovative and unique musical forms. This process not only enriches traditional music but also offers new avenues for creativity and cultural expression. However, hybridization must be approached carefully to maintain the authentic essence of traditional music and prevent cultural assimilation. The study emphasizes that the preservation of traditional music's authentic characteristics during hybridization is vital for its sustainability. The concept of glocalization, which refers to the interplay between global and local elements to create new cultural forms, offers another key insight for the preservation and reconstruction of traditional music. Glocalization suggests that while traditional music can adapt to and integrate global influences, it can still retain its local identity and authenticity. This approach allows traditional music to remain relevant in a globalized world while preserving its cultural roots. The study highlights glocalization as a strategic tool for balancing traditional and modern influences in the reconstruction of traditional music. The findings of this research underscore the need for comprehensive and multidimensional strategies to ensure the sustainability of traditional music in the face of globalization. These strategies should include digital archiving, the development of cultural education programs, the promotion of local music festivals, and initiatives to foster interest in traditional music among younger generations. Additionally, the reconstruction of traditional music should aim to harmonize traditional elements with modern musical styles without compromising authenticity. This delicate balance is crucial for preserving the unique cultural identity of traditional music while enabling it to resonate with contemporary audiences. In conclusion, this research presents a theoretical perspective on the preservation and reconstruction of traditional music amid the challenges and opportunities posed by globalization. By examining cultural homogenization, hybridization, and glocalization, the study provides valuable insights into how traditional music can be sustained in an increasingly interconnected world. It proposes strategic approaches that emphasize both the preservation of authenticity and the adaptation to modern cultural contexts, ensuring that traditional music remains a living and dynamic form of cultural expression. The research contributes to the broader discourse on cultural heritage management and sustainability in the context of globalization.